

Article

L'Anuari 2005

Cultura i espectacles

Articles relacionats

[Renata Tebaldi \(1922-2004\)](#)

Paraules clau

[Arquitectura, patrimoni, monuments, edificis singulars \(67\)](#)

[Festivals i premis de música, teatre i dansa \(127\)](#)

[Música \(109\)](#)

Personatges

[Fèlix Millet i Maristany \(3\)](#)

[Lluís Domènech i Montaner \(4\)](#)

[Óscar Tusquets \(3\)](#)

[Wolfgang Amadeus Mozart \(4\)](#)

Entitats

[Fundación Orfeo Català - Palau de la Música Catalana \(2\)](#)

[Palau de la Música \(29\)](#)

[Scala de Milà \(6\)](#)

[Teatre La Fenice \(Venècia\) \(4\)](#)

118 lectures d'aquest article

30 impressions d'aquest article

La Fenice, la Scala i el Palau de la Música Catalana

Música clàssica

El panorama musical del 2004 va estar marcat a Catalunya per la inauguració de les obres d'ampliació del Palau de la Música Catalana de Barcelona. Entre les novetats que presentava l'emblemàtic edifici hi havia una nova sala dissenyada per l'arquitecte **Óscar Tusquets**, amb 538 butaques i de caràcter polivalent, que s'esperava que s'utilitzaria per a concerts de qualsevol estil, conferències, congressos i altres actes culturals. La nova sala, batejada com a Petit Palau, era subterrània i havia estat construïda sota l'espai que va deixar lliure l'enderrocada església de Sant Francesc. Sobre la sala va quedar una plaça i el nou disseny de l'edifici va fer possible que la façana de **Domènech i Montaner** que tocava a l'església es fes visible.

L'acte inaugural del Petit Palau va tenir lloc el 18 de febrer, i el van conduir els músics alemanys **Frank Peter Zimmermann** al violí i **Christian Zacharias** al piano interpretant **Frank Schubert**, **Wolfgang Amadeus Mozart** i **Johannes Brahms**. L'actuació inaugural va ser la primera d'una sèrie de quatre concerts de presentació –els altres tres els van fer els quartets Emerson i Brodsky, i la soprano **Barbara Bonney**–. La inauguració oficial de tota l'ampliació i la jornada de portes obertes es van dur a terme el 22 d'abril en presència dels alts càrrecs de l'Ajuntament, la Diputació i la Generalitat de Catalunya i amb l'oferiment d'un breu concert per part del Cor de Cambra del Palau.

Dels costos de les obres, que van pujar a 24 milions d'euros, se'n van responsabilitzar el ministeri de Cultura, la Generalitat, l'Ajuntament i la Diputació, així com la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música a través del patrocini privat.

A més de la nova sala, també es van realitzar altres remodelacions al Palau, com ara la restauració de l'orgue, l'eliminació del queixal que hi havia al segon pis de la sala i la construcció d'un nou restaurant.

Fèlix Millet, president de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música, no pensava aturar aquí les reformes, i ja tenia previst en un futur restaurar l'edifici sencer, obrir una altra plaça, edificar un hotel i recuperar les baranes de la sala.

A l'àmbit europeu, dos actes van marcar el món operístic del 2004: per una banda la reobertura de La Fenice de Venècia, i per l'altra la inauguració de la Scala de Milà després de la seva remodelació.

El 12 de novembre es va reinaugurar La Fenice de Venècia, després d'haver finalitzat les obres de reconstrucció de l'incendi que havia patit la sala el 1996. La sala va ser remodelada exactament igual com era i ja estava finalitzada el 2003, quan es van oferir uns quants concerts provisionals, però va caldre encara casi un any més per poder inaugurar-la oficialment. La inauguració es va fer amb una representació de *La Traviata*, de **Giuseppe Verdi**, òpera que es va presentar per primera vegada en aquest mateix teatre l'any 1853. La programació que va presentar La Fenice per a l'any següent incloïa noves produccions i altres

òperes amb una tendència clara a representar la importància de la ciutat de Venècia en la història de l'òpera.

El desembre es va inaugurar un altre teatre italià, en aquest cas la Scala de Milà va obrir les seves portes després de tres anys d'obres amb l'òpera *Europa riconosciuta*, d'**Antoni Salieri**, la mateixa amb què s'havia inaugurat el teatre l'any 1778. Després de l'estrena es van fer deu representacions més, i posteriorment el teatre va tornar a tancar per poder completar del tot les seves obres de remodelació, que s'esperava que acabessin el març del 2005. Durant el període d'obres, la programació es va dur a terme al teatre Arcimboldi, construït expressament per no deixar els milanesos sense un dels seus actes socials principals durant tant de temps.

Les obres de reconstrucció van ser generals, i es van millorar l'escenari, l'espai al públic i l'acústica. Aquesta última rehabilitació la va dur a terme el físic català **Higini Arau**, que ja va dissenyar les acústiques de l'Auditori de Barcelona, el nou Liceu i el Kursaal de Donosti, entre altres. **Arau** va reformar el terra i les parets de les llotges de la sala, cosa que va donar més calidesa i brillantor a l'acústica de la sala milanesa.

[Anuaris.cat](http://www.anuaris.cat)